

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

Επειδή πολλοί ξένοι αλλά και Έλληνες, απληροφόρητοι, διερωτώντια γιατί τόσοσ σάλος για ένα όνομα ή ένα σύμβολο και γιατί η Ελλάδα άφησε τόσα χρόνια να περάσουν χωρίς δυναμική αντίδραση για την ονόμασία της «Σκοπιανής Μακεδονίας», σύρονται οι πιο κάτω γραμμές, με αφορμή άρθρο του πρώην πρωθυπουργού της Ελλάδος κ. Γεωργίου Ράλλη σε Γερμανόφωνη Ελβετική εφημερίδα στις 12 Δεκεμβρίου, 1992 και στοιχεία από άλλες πηγές, με την ελπίδα να βοηθηθεί η σωστή διαφώτιση πάνω στο τόσο απλό αλλά σημαντικό για την Ελλάδα αυτό θέμα. Εκτός από τους ξένους, θα δώσει και στους Έλληνες που ενδιαφέρονται, επιχειρήματα για να υπερασπίζονται τα δίκαια της χώρας μας όπου δει.

Μακεδονικό: Σε πείσμα της ιστορίας

Τα ιστορικά στοιχεία που ακολουθούν, απλά και σαφή, πρέπει πιστεύουμε να πείθουν τον κάθε καλόπιστο άνθρωπο πως δεν πρέπει να επιτραπεί το όνομα Μακεδονία στη Νέα Δημοκρατία των Σκοπίων γιατί το αντίθετο θα πλήξει το δίκαιο, την ιστορία και την ειρήνη:

1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ

α. Η Μακεδονία, Ελληνική, προϋπήρξε τουλάχιστον μια χιλιετία πριν από την εμφάνιση των Σλάβων - των προγόνων των Σκοπιανών - στα Βαλκάνια και καταλάμβανε μεγάλο μέρος της νότιας Βαλκανικής Χερσονήσου.

β. Η Μακεδονική Δυναστεία, ελληνική, είχε από τον 4ο π.Χ. αιώνα αναπτυχθεί σε κραταιά, παγκόσμια για την εποχή, δύναμη και ανέπτυξε μοναδικό Ελληνικό πο-

*Του Δρα Φώτου Ι. Φωτιάδη,
Οικονομολόγου-Επιχειρηματία*

λιτισμό. Το απέδειξαν πρόσφατες ανασκαφές στη Βεργίνα. Το επιβεβαιώνουν και τα ανεξίτηλα ελληνικά ιστορικά κατάλοιπα της πορείας του Μεγάλου Αλεξάνδρου και η διάδοση του ελληνικού πολιτισμού μέχρι τις Ινδίες από τον ίδιο τον Μέγα Αλέξανδρο.

2. ΠΟΤΕ ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΑΡΧΙΣΕ Ο ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Στα πρώτα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ο Τίτο εκμεταλλευόμενος την τραγική θέση της αιμάσσοουσας ακόμη Ελλάδας από την εξουθενωτική Ναζιστική κατοχή και τον αιματηρότερο ακόμα εμφύλιο πόλεμο, που ο ίδιος ο Τίτο ενίσχυσε παντοιοτρόπως, με το πνεύμα του κομμουνιστικού διεθνισμού για να αξιοποιήσει υπέρ της χώρας του την από τον περασμένο αιώνα εκκολαπτόμενη επιθετική ιδέα του Πανσλαβισμού, επενόησε τη δημιουργία κρατιδίου της Σκοπιανής Μακεδονίας με δυο στόχους: α) Να αποκτήσει προβάδισμα έναντι της Βουλγαρίας ή οποία επίσης έχει παρόμοιες επιδιώξεις και αποτελούσε το έτερο σκέλος της Πανσλαβικής ιδέας με επικεφαλής τον περιβόητο Δημητρώφ, Γεν. Γραμματέα της ΚΟΜΝΤΕΡΝ, β.) Να εδραιώσει τη διεκδίκηση διεξόδου στο Αιγαίο με κατάκτηση Ελληνικών εδαφών.

Για το σκοπό αυτό είχε μάλιστα συμμαχήσει ο Τίτο με τους φυγάδες Έλληνες αντάρτες κομμουνιστές, με αρχηγό τον Ζαχαριάδη, που φιλοξενούσε μετά την αποτυχία τους να κομμουνιστικοποιήσουν την Ελλάδα, εκμεταλλευόμενος την ανά-

γκη επιβίωσής τους μέσα στη χώρα του, αφού δεν μπορούσαν να γυρίσουν στην Ελλάδα.

ΜΙΛΟΥΝ ΠΑ «ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Οι σημερινοί ηγέτες των Σκοπίων διακηρύττουν από την πρώτη μέρα της εγκαθίδρυσης της Νέας Δημοκρατίας τους ότι αυτή αποτελεί απλώς τον πυρήνα μιας «Μεγάλης Μακεδονίας» που κάποτε θα ενσωματώσει τη «Βουλγαρική Μακεδονία» και προπαντός την Ελληνική Μακεδονία του Αιγαίου.

3. ΠΑΤΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΔΕΝ ΑΝΤΕΔΡΑΣΕ ΤΟΤΕ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΤΤΕΙ ΣΗΜΕΡΑ

Πρέπει να είναι εύκολα κατανοητό από όλους και προπάντων από τους Ευρωπαίους, πως η Ελλάδα αμέσως μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, τελείως αποδυναμωμένη και στρατιωτικο-πολιτικά και οικονομικά εξουθενωμένη της ήταν εντελώς αδύνατο να τα βάλει με το πανίσχυρο τότε κομμουνιστικό μπλοκ. Είναι γνωστό ότι η μικρή Ελλάδα ήταν η πρώτη Ευρωπαϊκή χώρα που προέβαλε ερρωμένη στρατιωτική αντίσταση εναντίον της εισβολής των Ιταλο-Γερμανών και σημείωσε την πρώτη συμμαχική νίκη. Αναπτέρωσε έτσι το πεσμένο ηθικό των λαών της Ευρώπης. Προσφέροντας τον εαυτό της η Ελλάς ως ολοκαύτωμα με άνισες αιματηρές μάχες καθυστέρησε για έξι μήνες τα σχέδια των Γερμανών. Κάτι που ίσως, όπως πολλοί μεγάλοι παραδέχθηκαν, άλλαξε τον ρουν της ιστορίας υπέρ των συμάχων. Το ολοκαύτωμα της Ελλάδος ολοκληρώθηκε με τον εμφύλιο πόλεμο που ακολούθησε αμέσως μετά τη λήξη του πολέμου.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΒΑΛΕ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΗΣ

Παρόλο που ο σφετερισμός της Μακεδονίας εδηλητηρίαζε μονίμως τις σχέσεις της με τη Γιουγκοσλαβία δεν μπορούσε η Ελλάδα να τα βάλει με το κομμουνιστικό μπλοκ και ιδιαίτερα με τον κακό και ισχυρό γείτονα Τίτο ο οποίος άλλωστε μετά που διέκοψε σχέσεις με τη Μόσχα απετέλεσε το «χαϊδεμένο παιδί» της Δύσης και περισσότερο του ΝΑΤΟ στο οποίο είχε ενταχθεί και η Ελλάς. Το ΝΑΤΟ θεωρούσε σημαντική τη διατήρηση της ουδετερότητας του Τίτο στη διαμάχη Ανατολής/Δύσης.

Προς το συμφέρον της πολιτικής των συμμάχων της Δύσης η Ελλάδα έπνιγε τον πόνο της αποφεύγοντας να συγκρουσθεί ανοικτά τότε με το Βελιγράδι θέτουσα κατ' αυτό τον τρόπο τα συμμαχικά συμφέροντα πιο ψηλά από τα δικά της. Πέραν τούτου τα Σκόπια αποτελούσαν τότε απλώς μια επιμέρους και απόλυτα ελεγχόμενη επαρχία της Γιουγκοσλαβίας. Η κατάσταση όμως άλλαξε μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και τη δημιουργία του κράτους των Σκοπίων με ξεκάθαρους πλέον επιθετικούς στόχους σε βάρος της Ελλάδος:

α. Τύπωσε χάρτη της χώρας της με το όνομα Μακεδονία στον οποίο περιέλαβε και βόρειες επαρχίες του ελληνικού κράτους περιλαμβανομένης και της Θεσσαλονίκης που είναι η πρωτεύουσα της Βόρειας Ελλάδας.

β. Στο ίδιο το Σύνταγμα του νέου κράτους αναφέρεται ρητά: «Είναι καθήκον της Νέας Δημοκρατίας να μεριμνά για τους εκτός των συνόρων αδελφούς» και εννοεί τους Έλληνες που κατοικούν στα

ελληνικά εδάφη της Μακεδονίας.

γ. Συνεχίζει την τακτική του Τίτο με όλα τα μέσα για τεχνική καλλιέργεια μιας νέας «Μακεδονικής εθνικής συνείδησης», για την επινόηση μιας «Μακεδονικής Ιστορίας» και ακόμα για την κατασκευή μιας «Μακεδονικής γλώσσας» που προέρχεται από τοπικά Σλαβικά ιδιώματα.

δ. Διεκδικεί σαν δικά της ελληνικά εδάφη και αδιαμφισβήτητα ελληνικά ιστορικά μνημεία που βρίσκονται εκτός του εδάφους της, μέσα στην Ελλάδα, όπως είναι οι τάφοι του Μακεδόνα Βασιλιά Φιλίπου Β΄ και ο Λευκός Πύργος στην καρδιά της Θεσσαλονίκης που αποτελεί το έμβλημα της και τα οποία προκλητικότερα χρησιμοποιούν στο προπαγανδιστικό υλικό που διανέμεται από τους επεκτατιστές των Σκοπίων.

ε. Οικειοποιείται το Χρυσό Αστéρι στη Λάρνακα του Φιλίπου Β΄ το οποίο είναι το έμβλημα της Μακεδονικής Δυναστείας του 4ου π.Χ. αιώνα που εγκαθιδρύθηκε και ήκμασε μια ολόκληρη χιλιετία πριν οι πρόγονοι τους Σλάβοι εμφανισθούν στα Βαλκάνια. Το αστέρι αυτό είναι τώρα το έμβλημα της σημαίας της νέας αυτής Δημοκρατίας.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΙΤΙΑ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όλα αυτά είναι πικρές προκλήσεις εναντίον της Ελλάδας. Ένας οποιοσδήποτε καλόπιστος και αντικειμενικός άνθρωπος, οποιασδήποτε προέλευσης, με κοινό νουν, δεν μπορεί παρά να διαπιστώσει με απλή ανάγνωση των πιο πάνω πως οι Σκοπιανοί, με όλα όσα κάνουν, αποδεικνύουν ότι έχουν επιθετικές και επεκτατικές διαθέσεις και βλέψεις εναντίον των γειτόνων τους, πριν ακόμα αναγνωρισθούν σαν

κράτος, άσχετα αν στο παρόν στάδιο δεν είναι σε θέση να υλοποιήσουν τους στόχους τους.

Μπορεί κανείς εύκολα να φανταστεί τι προβλήματα μπορούν αυτοί οι άνθρωποι, με τέτοια νοοτροπία να προκαλέσουν στην περιοχή, όταν στεριώσουν σαν κράτος αν αποθρασυνθούν ακόμη περισσότερο με μια διεθνή αναγνώριση του ονόματος Μακεδονία.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΗΡΙΞΟΥΝ ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

Για τους κατοίκους της πρώην αυτής Γιουγκοσλαβικής επαρχίας το όνομα Μακεδονία δεν είναι απλώς ένα όνομα - αν ήταν έτσι ίσως δεν θα υπήρχε σοβαρό πρόβλημα. Το χρησιμοποιούσαν σαν ένα σύμβολο - πρόσχημα μέσω του οποίου διακηρύττουν πως αυτοί μόνοι είναι οι πραγματικοί απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου, για να διεκδικήσουν ότι τους ανήκει ολόκληρη τη Μακεδονία μέχρι το Αιγαίο, παρά το γεγονός ότι ο Μέγας Αλέξανδρος ήτο Έλληνας, μιλούσε Ελληνικά και όχι Σλαβικά, αισθανόταν σαν Έλληνας σκεφτόταν σαν Έλληνας και έζησε πολλούς αιώνες πριν φθάσουν στα Σκόπια οι πρόγονοι των σημερινών κατοίκων των Σκοπίων.

ΘΑ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΙΜΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

Η Ελλάς λόγω ακριβώς αυτής της επεκτατικής πολιτικής των γειτόνων της και εξαιτίας της ιδέας του Πανσλαβισμού, την οποία ενστερνίζεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία των Σκοπίων, εξαναγκάσθηκε πολλάκις κατά την πρόσφατη ιστορία της (1860-1950) σε αιματηρούς πολέμους.